

[Holdgaard.]

Fjor, at det var (Muntherhed)... Ja, det ærede Medlem Hr. Clausager ler, han er maaske glad ved at blive overbevist om, at han har taget fejl, og hvis det er ud fra den Betragtning, han ler, kan man kun være fornøjet dermed. Men jeg forstaar i øvrigt ikke Venstres Begrundelse for nu absolut at ville stemme imod en saadan lovbunden Bevilling, medmindre man maaske derved vil bidrage til, at Vælgerne faar det Indtryk, at nu har vi bevilget yderligere et saadant Beløb til Sukkerroedyrkerne. Men jeg maa altsaa anbefale, at man stemmer for Ændringsforslaget.

Ordføreren (L. D. Rasmussen): Naar det ærede Medlem Hr. Kyed argumenterer med, at Bevillingen er lovlig, men den er sørgelig, saa er det just ikke, hvad man kan kalde en saglig Begrundelse eller et sagligt Argument, det vejer i hvert Fald uendelig lidt, naar man stiller sig overfor Spørgsmaalet om det retslige. Men hvis nu Venstre kunde gennemføre, hvad det ønsker, saa vilde det føre til en Retssag, og hvad vilde Resultatet blive deraf? Det vilde aldeles afgjort blive, at Ministeren blev dømt til at udbetale, og det er dog, synes jeg, temmelig dristigt blot at foreslaa eller tilraade at foretage et Skridt, der med fuld Ret paa Forhaand kan siges at være retsstridigt. Der er ikke Tale om noget lovstridigt, men om noget retsstridigt; det vilde det være.

Ministeren for Handel og Industri (Hauge): Jeg takker Finansudvalget for den Tilslutning, som er givet til de af mig stillede Ændringsforslag. Blandt disse er der jo Ændringsforslaget om en Anmærkning, hvorefter Handelsministeren bemyndiges til ud over det Beløb paa 60 Mill. Kr., der ved særlig Lov er givet Ministeren Beføjelse til at anvende som Statsgarantier, at anvende yderligere 10 Mill. Kr. Det er en Selvfølge, at jeg som af Ordføreren og det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremført, med Opmærksomhed vil gennemse de Andragender, der indkommer fra de forskellige Bedrifter om Eksportkredit. Jeg kan sige, at hidtil har denne Eksportkredit, der nu har været i Anvendelse i en længere Aarrække, ikke givet noget Tab for Staten. Der er vel Tale om enkelte mindre Tab, som er lidt enten ved, at de paagældende Virksomheder, som har eksporteret, ikke har været solide nok, eller at Modtagerne i de Lande, hvortil der er eksporteret, ikke har været det. Men disse Tab er alle dækket

af den Reserve, der efterhaanden er opsparret, og som tilvejebringes derved, at der tages en Præmie som en vekslende Procent af de Beløb, der gives Eksportkredit for, saaledes at der nu — det kan jeg godt oplyse for Rigsdagen — er en Reserve paa 800 000—900 000 Kr. til Dækning af eventuelle Tab i Fremtiden. Denne Reserve er altsaa opsparret til Trods for, at det er relativt smaa Præmiebeløb, der betales. Men der er jo en Risiko ved denne Eksportkredit, som Staten saaledes yder; det kan man ikke komme bort fra, det er der ingen Grund til at skjule. Derfor bør man naturligvis ogsaa, som sket er, nøje gennemse Andragenderne, og de bliver ogsaa alle prøvet i et i Henhold til Loven nedsat særligt Eksportkreditudvalg, der gør sit bedste for at komme til Klarhed over, om der nu er rimelig Grund for at give det paagældende Firma Eksportkredit.

Der er ogsaa knyttet andet end Risiko til denne Virksomhed. Der er for de paagældende Virksomheder, der skal eksportere, Tale om meget store Interesser, og megen Eksport vilde slet ikke have kunnet foregaa, hvis ikke Staten havde kunnet yde denne Eksportkredit. Nu maa jeg imidlertid sige, at dette, at der er stillet et vist Maksimumsbeløb til Raadighed for Handelsministeren, ikke er ensbetydende med, at dette Beløb ubetinget kommer effektivt i Betragtning. Der vil altid være en Forskel mellem den faktiske Risiko, Staten er inde i, og det Tilsagn, Staten paa det givne Tidspunkt har givet om yderligere Eksportkredit, saaledes at man vanskeligt kan tænke sig, at der paa noget Tidspunkt skulde være disponeret over det fulde Beløb, saaledes at Staten skulde være inde i en Risiko, der svarede til det fulde Beløb. Det bliver der ikke Tale om. Jeg har givet Oplysning om Forholdet i Finansudvalget, og det er en Selvfølge, at naar Rigsdagen til Oktober træder sammen igen, og Folketingets Finansudvalg igen er nedsat, vil jeg i dette nærmere gøre Rede for, hvorledes Eksportkreditforholdet har udviklet sig i Mellemtiden, altsaa fra nu af og til Oktober.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte, at man maatte være varsom med den Del af Eksportkrediten, som blev givet paa den Maade, at det paagældende Firma ikke stod inde med, hvad Firmaet havde af Værdier til Dækning af eventuelle Tab, inden Statens Risiko kom i Betragtning. Det er en Selvfølge. Nu maa jeg imidlertid sige, at de paagældende Firmaer, selv om de ikke staar inde paa samme